



# קדר ששקום

מיסודו של המלובן ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	ב"ש
7:10	7:29	7:33	7:29
8:29	8:32	8:34	8:29
9:16			



## דבר ה'

מאמר השבועי באתר "קדר"  
המקובל רבי בנימין שמואל'ל שטיינמ"א



### "ויקה קרח" (טו, א)

פרשתנו מספרת אודות מחלוקתו הנוראה של קרח ועדתו נגד המאור הגדול הרועה הנאמן. ומתוך הדברים, למדים אנו כמה נוראה היא המחלוקת, שכן כידוע, בית דין של מעלה מענישים רק מגיל עשרים ומעלה, ובמחלוקת קרח מתו אפילו תינוקות בני יומן, כפי שנאמר: הם ונשיהם וטפם. ורעתה של המחלוקת, רמוזה היא בשמה. שכן, 'מחלקת' הוא ראשי תיבות: מכה, חרון, ליקוי, קללה, תכלית [-כיליון]. ועוד, 'מחלוקת' - אותיות 'חלק-מות', לרמוז, כי העוסק במחלוקת - מסלק את השכינה.

### ניצוד מתפתחת מריבה?

התורה מספרת (בראשית יג, ח-ז): ויהי ריב בין רועי מקנה אברם, ובין רועי מקנה לוט... ויאמר אברהם אל לוט, אל נא תהי מריבה ביני ובינך. ופירשו, כי בפסוק הראשון כתוב 'ריב' לשון זכר, ובשני כתוב 'מריבה' לשון נקבה. וביאורו, לפי מה שאמרו (סנהדרין ז, א) "האי תגרא, דמיא לצינורא דבידקא, כיון דרווח רווח". פירוש, כשהנהר מתפשט לשדות שסביביו, אם אינו סותמו הוא מתרחב ושוב אינו יכול לסותמו. כך הריב, אם האדם אינו בולמו מיד בתחילתו - הוא מתרחב.

ולכן אמר אברהם ללוט, כעת התחיל להיות 'ריב' שהוא לשון זכר, הבה נפרד לפני שתהיה 'מריבה' לשון נקבה, שהיא פרה ורבה, עד כאן. וזוה אפשר לפרש מאמרם (ויקרא רבה א, ו): "דעת קנית, מה חסרת? דעת חסרת, מה קנית?" כלומר, מי שיש לו דעת עוצר את עצמו, ולא יתן ל'ריב' להתפשט ולהיות 'מריבה', ובכך הוא מחסר ממנה את אותיות "מה". ועל זה אמרו: "תולה ארץ על בלי-מה" על מי שלא מוסיף את המ'ה. ואף זה רמוז בתיבה 'מחלקת': מ' - בתחילה יש רק פתח קטן למטה. ח' - אח"כ הפתח נפתח לגמרי, ל' - אח"כ האש גדולה עד לשמים, ואח"כ ק' - יורדת לתהום, ולבסוף ת' - יש מעמד עם שתי רגלים.

### מכלה גוף ונפש

וכך כתב הרמב"ם בצואתו לבנו ר' אברהם: "אל תשקצו את נפשתיכם במחלוקת המכלה הגוף, הנפש והממון. ראיתי בנים השחירו, משפחות ניספו, עיירות נתערערו, קיבוצים נפרדו, חסידים

## זהירות!!! אש!!!

נפסדו, אנשי אמנה אבדו, ונכבדים נקלו ונתבזו בסיבת המחלוקת. נביאים ניבאו, וחכמים חכמו, ויוסיפו לספר רעת המחלוקת ולא הגיעו לתכליתה. לכן, שנאו אותה ונסו מפניה והתרחקו מכל אוהביה וגואליה ורעיה, פן תספו בכל חטאתם. ואמרו חז"ל: מחלוקת בבית - סופו להחרב, מחלוקת בבית הכנסת - סופו להתפזר ולהשמם, מחלוקת בעיר - שפיכות דמים בעיר". נורא ואיום!

### סודו של "השותק"

לפני כמה עשרות שנים, בתקופה שלפני מלחמת העולם הראשונה, באותה תקופה זרחה שמשו של הרב הקדוש רבי ישראל זצ"ל אלפי חסידים נהרו אליו ליהנות מהאור הגדול בהנהגותיו ודרכיו הקדושים, חסידים ואנשי מעשה אף קבעו את מקום מושבם בבית מדרשו לתורה ולתפילה סמוך ונראה לרב, תמידים כסדרן. בין היושבים בחצרו של הרב הסתובב לו יהודי אשר קנה לו את השם: 'השותק'. יהודי זה הגיע לשנתו השבעים לאחר תקופה של שלושים ושתיים שנות שתיקה.

תושבי העיר ואלפי הבאים לחצירו של הרב העריצו את השותק, כולם הכירו את פינתו בבית המדרש, שם שפך את צקו לחשו בעת תפילתו בינו לבין קונו, אך במגע עם אנשים שם עצמו כאילם ורק סימן בידו את תשובתו. ליצני החצר היו אומרים שהוא שותק בשבעים לשון. פרחי החסידים אף המרו ביניהם מי יצליח לדובבו, הם ניסו בכל מיני ערמות להכשילו, אבל השותק היה חזק מהם והמשיך בגבורה את שתיקתו.

שתיקתו הפליאה את הכל, עד שסיפרו בחצר הרבי, כי פעם, כטוב לב הרב של פורים, השקה את 'השותק' ביין מיושן, באמרו הפעם אראה את מופתי לפני קהל ועדה האיך אילם זה ידבר, אבל מה נשתוממו החסידים בראותם, כי נכנס יין ולא יצא הסוד.

שנים עברו, הגיע תקופת מלחמת העולם הראשונה, הרב ופמלייתו עזבו את החצר מאימת הצבא הרוסי שכבש את העיר, מפקד הצבא אף איוה לו את החצר של הרב ומשם ניהל את גדודיו, אבל פלא הדבר, שאותו יהודי מיודעונו 'השותק' - מצא חן בעיניו, והמשיך את עבודתו בבית המדרש כמימים ימימה. הקצין אף הוציא הוראה לחייליו לבל יהין אחד מהם לנגוע בו לרעה.

יהודי העיר, באותם הימים לאחר שהרב עזב את העיר החלו לפנות אליו בכל מצוקותיהם, הם היו נכנסים לבית המדרש ומסרו בקשותיהם על גבי הכתב, ו'השותק' היה מתפלל עליהם לרפואה שלמה

ולישועה ולברכה, והיה השותק משען ליהודי המקום וכאדמו"ר לכל דבר.

הגיע היום בו הרגיש השותק שכוחותיו הולכים ואוזלים, ומתקרב יום פקודתו, בו יחזיר את נשמתו השמימה, וישלח לקרוא לרב העיר ולחשובי הקהל למטתו, נרעשים ונדהמים עמדו מסביב למיטתו וציפו למוצא פיו.

פתח השותק את פיו ואמר: הנני הולך לעזוב את העולם, והגיע הזמן לספר לכם את סיבת שתיקתי במשך ל"ב שנים, וזאת אבקש מכם, הודיעו לקרובי בוילנא על פטירתתי, עד כה היה לי קשר מכתבים אתם, והם היו שולחים כסף למחייתי. נרעשים ונפחדים מדיבורו, המשיכו לשמוע את סיפורו האישי: מחשובי בעלי הבתים בוילנא הייתי, ניהלתי חנות בגדים אשר הכניסה לי פרנסה בכבוד וריוח, ויהי היום, נפל דין ודברים בניו לבין אשתי ע"ה, בעסקי החנות, כל אחד התעקש על דרכו, עד שעלה הכעס בליבי וקללתי אותה שתישרף, רח"ל. למעשה נשתתקה המריבה ביננו מיד, וחזרה השלווה אל ביתינו, ומעשה המריבה נשכחה כאילו לא היתה, אבל לאחר כמה ימים אירע הדבר, אישתי ע"ה ירדה למרתף הסחורות עם נר בידיה, בפתח המרתף היתה מונחת לה חבית של נפט, החבית נתפסה מהאש של הנה, עד שכל המרתף היה למאכולת אש, האשה לא עלינו לא הספיקה לברוח, ונשרפה רח"ל.

מעשה זה שבר את ליבי ולא נתן מנוח לנפשי, ביודעי שבגללי פקד לה אסון מר זה, והיות שמנעורי היה לי שייכות לבית הרב, קמתי מיד לאחר השבעה והגעתי הנה. נכנסתי לרב, סיים השותק את סיפורו, נפלתי לפניו בבכיות ובקשתי שיורני דרך תשובה. הרב הזדעזע עד עומק נפשו, ובשברו לבו נאנח ואמר: יהודי שיש לו פה פתוח - עליו לשתוק! מיד קבלתי על עצמי את גדר התשובה, כתבתי מכתב לבני משפחתי כי הנני נשאר כאן ואיני חוזר יותר לוילנא, ועכשיו רבותי, ביקש השותק, אני תקוה שתשובתי תתקבל. אבל, אבקש מכם, תספרו זאת בעולם! למען ידעו מה גודל רעת הקללה, ובמיוחד כשמוציאים אותה בעת כעס,

כך סיים השותק את סיפור חייו אשר היה טמיר ונעלם בכל עת ישיבתו בעיר, ולאחר מכן החל לומר את הודיו, והחזיר את נשמתו הטהורה ליצורה, בהלוויה רבת משתתפים של יהודי העיר והסביבה, ספד לו רב העיר, וסיפר את המעשה ברבים למען ישמעו וייראו.

רגיל את עצמנו לברוח מכל המחלוקות, לבלום את פינו בעת שמבזים אותנו, ובכך ננצל מכל צרה וצוקה בע"ה. שבת שלום ומבורך.



## מעלת וסגולת אמירת פיטום הקטורת

"וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמִּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה" (יז, יג)

אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגשתי את אליהו. אמרתי לו, יאמר לי מר דבר המועיל לבריות, אמר לי וכו'. ועוד גילה לי, שבזמן שיארע מגיפה ונגזרה גזירה, הכרוז עובר על כל חיילות השמים, שאם יכנסו בניו למטה לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ויאמרו ברצון נפש ולב את ענייני הקטורת שהיו להם לישראל, תתבטל המגיפה (זוהר וירא דף קא מתורגם ללה"ק).

א. רבותינו תיקנו לנו בסדר התפילה לומר פרשת הקטורת בשחרית ובמנחה כפי שהיו מקטירים בביהמ"ק, ואמירתה כהקטרתה, ועל כן יזהר כל אדם לאומרה בכוונה, ובזה יזכה למעלות הגדולות שנאמרו בה שעדיפא היא מכל הקרבנות.

ב. אמירת פיטום הקטורת מצילה ממגפה ב"מ וכוונתו לעיל בזוהר, ומלבד זה עוד מצילה את האדם מכל כשפים והרהורים רעים ומדין ומפגע רע (זוה"ק ויקהל דף ריח).

ג. אמר רבי שמעון אם היו בני אדם יודעים כמה חשובה הקטורת לפני הקב"ה, היו לוקחים כל מילה ומילה ממנה ושמים אותה על ראשם ככתר של זהב (זוה"ק שם).

ד. קודם אמירת פיטום הקטורת טוב להרהר בתשובה על עון לשון הרע ורכילות, שהרי אמרו רבותינו (זבחים דף פח ע"ב) שהקטורת מכפרת על לשון הרע שנאמר בצינעא (חומש עבד המלך).

ה. מלבד אמירת הפסוקים והברייתא של פיטום הקטורת כפי שמסודר בתפילה כתב רבינו האריז"ל (שער הכוונות) עוד תוספת של פסוקים וכוונות פשוטות של שמות קודש שיוצאים מהם וע"י אמירתם זוכה למעלות רבות והגנה עליו ועל בני ביתו, וברוך ה' ששיבתנו הקדושה מפיצה סדר זה כפי מסודר ע"י המקובל כמוה"ר רבי יהודה פתייה זיע"א, ואשרי הזוכה לאומרה (ניתן לקבל חנינם במשרדי הישיבה).

## ירודף שלום אפילו עם בעלי מחלוקתו

"וְלֹא יִהְיֶה קֶלֶחַךְ וְכַעֲדָתוֹ" (יז, ה)

"ויקם משה וילך אל דתן ואבירים", אמר ריש לקיש מכאן שאינו מחזיקין במחלוקת [שמחל על כבודו והוא עצמו הלך לבטל מחלוקת (רש"י)], דאמר רב כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו, שנאמר ולא יהיה קלחך וכעדתו (סנהדרין קי ע"א).

א. יכניע עצמו נגד החולקים עליו ויבקש שלום מהם ולא יהיה שונא אותם, וידע כי כל זה עונש על עוונותיו ויפשפש מאוד במעשיו, כי כשיתקן מעשיו יסורו החולקים עליו (מרגניתא טבא).

ב. פעמים רבות שאדם עומד במחלוקת בגלל גאוותו שאינו מוכן להתפשר ולהראות פנים למי שהרע לו, אך ראוי ליקח מוסר ממה רבינו דמי לנו גדול ממה ובכל זאת הלך לדתן ואבירים כדי לא להחזיק במחלוקת.

## רק ר"ב ניצוצות הוציאו ממצרים, ולכן עדיין לא הגיע זמן הגאולה השלימה

"רַב לָכֶם בְּנֵי לְוִי" (טז, ו)

על הכתוב הזה, מצינו בגמרא (סוטה יג) "אמר רבי לוי, ברב בישר ברב בישרוהו", כלומר, כשם שמשו בישר לקורח ועדתו "רב לכם בני לוי" - כך בישר הקב"ה למשה, כשהתחנן להכנס לארץ - רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. ותמהו המפרשים, הלא מה שאמר משה רב לכם בני לוי, היה כדי להשתיק את המחלוקת הקשה של קרח ועדתו, האם על כך מגיע לו עונש, ועוד כל כך גדול.

והתירוץ לזה הוא כי הנה נודע, שכאשר יצאו ישראל ממצרים, הם העלו משם "רב" [202] ניצוצות של קדושה מתוך אותם רפ"ח, ודבר זה נרמז בפסוק: וגם ערב "רב" עלה אתם, כלומר רב ניצוצות של קדושה, שהיו מעורבים ושקועים בתוך הטומאה במצרים, עלו עם בני ישראל.

נמצא אם כן, שנשארו עוד פ"ו [86] ניצוצות שהיה על בני ישראל לתקן, וזה שרצה לתקן משה רבנו ככתוב "ומשה עלה אל האלהים" "אלהים" בגימטריא פ"ו, לרמז שמשו עלה לתקן פ"ו הניצוצות.

והנה, כפי שאמרנו, קרח טעה וחשב שהגיע זמן התיקון השלם, ותוקנו כל הרפ"ח ניצוצות, ולכן צריכה לשלוט מידת הדין, והוא צריך להיות כהן גדול. על כך ענה לו משה ברמז "רב לכם בני לוי" - רק ר"ב ניצוצות הוציאו ממצרים, ולכן עדיין לא הגיע זמן הגאולה השלימה.

## שמותם שהיו כתובים בשטרות של אחרים פרוח

"וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה" (טז, לג)

איתא בירושלמי (סנהדרין פ"י ה"א): "רבי ברכיה בשם רבי חלבו אמר, אף שמותיים פרוח מתוך טמטוטיהם". וביאר ה"פני משה": "טמטוטיהם" כמו טמוס של שטרות. שאף שמותם שהיו כתובים בשטרות של אחרים פרוח, למען לא יזכרו עוד".

## מקום משכנו של השטן הוא בתוככי פירוד ומחלוקת ואינו מבחין בין צדיק לרשע

"הֲרַמּוּ מִתּוֹךְ הַעֲדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם פְּרָגַע" (יז, י)

הקשה הרמב"ן: מדוע ציוה ה' למשה ולאהרון להפרד מן העם כדי שיוכל לכולתם, הן קצרה ידו להרוג את החייבים ולהחיות את הזכאים. "יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש".

אלא משום שהמחלוקת מכלה אף את הצדיקים כדמוכח בירושלמי (פאה פ"י ה"א) לכן ציווה ה' למשה ואהרון להפרד מן העם כדי שלא יאבדו עמהם. וטעם הדבר כי מקום משכנו של השטן הוא בתוככי פירוד ומחלוקת. ואינו מבחין בין צדיק לרשע. וזו הסיבה שאף יונקי שדים מתו עמהם למרות שלא חטאו.

## "הרומו - כמרים תרומה מתוך חולין"

פירש הגאון רבנו אברהם אזולאי זצ"ל: חז"ל פירשו: "הרומו - כמרים תרומה מתוך חולין". והבין משה רבנו עליו השלום, שמידת הדין מבקשת לכולת בישראל ח"ו ולהשאיר בהם כשיעור תרומה בלבד. ובתפילתו הפך את הגזירה, שימותו מישראל כשיעור תרומה, ושיעורה בעין יפה אחד מארבעים. ואחד מארבעים משש מאות אלף, הרי זה חמישה עשר אלף. לפיכך, בנוסף למאתיים וחמישים השרופים, וחמישים בני משפחות קורח, דתן ואבירים, מתו עוד ארבעה עשר אלף ושבע מאות! סה"כ חמשה עשר אלף בדיוק שזה שיעור תרומה משש מאות אלף.

## סגולות למחלוקת ולכזייה



לכזייה: לכל כזייה בין באש בין ברותחים יאמר תכף ומיד בכוונה גדולה: "יברכך ה' וישמרך" ג' פעמים, "יאר ה' פניו אליך ויחנך" ג' פעמים, "ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" ג' פעמים (הגחיד"א בספר כף אחת סימן כט).

מחלוקת, והם: מעשר שני פרק א, יבמות פרק ט, שבועות פרק ח, זבחים פרק ה, מעילה פרק ב, נגעים פרק ג, ועל ידי כן ימשיך שלום (שולחן הטהור, קאמרנא, הלכות ברכה"ש סוס"י מח).

נגד בעלי מחלוקת: כשיש על אדם מחלוקת מרשעי וחצופי הדור ללמד בכל יום ו' פרקי משנה שאין בהם



ש א ל ה :  
האם מותר לכבות הנר ברוח פני, או שמא יש לאסור משום סכנה?

תשובה: לא יכבה הנר בפיו אפילו עומד מרחוק והוא בין בנר שמן בין שאר נרות כדאיתא בחופת אליהו רבה (בסוף ספר ראשית חכמה שער ג אות יג) שלשה דברים העושה אותם דמו בראשו היושב בצל הנר והמכבה הנר בפיו והמשמש לאור הנר (הלי"ע ח"ז עמ' רמח).

**שאלה: שכחתי לומר תפילת הדרך ויש לי עוד שעה נסיעה האם אני יכול לומר תפילת הדרך?**

תשובה: כיון שאין לו עוד שיעור של פרסה שהוא שיעור של שבעים ושתיים דקות, אלא פחות לא יברך בשם ומלכות, ולכן אלו שיש להם שיעור נסיעה מצומצם לשבעים ושתיים דקות צריכים לברך מיד בצאתם מהדרך, ואם שהו וכבר אין להם שיעור של שבעים ושתיים דקות אינם יכולים לברך בשם ומלכות (ש"ע סי' קי"ז, ובהלכה ברורה שם).

**שאלה: האם יש מקור למה שנוהגים הספרדים שבשעת ברכת כהנים האב פורס טליתו על ראש בנו ומברכו?**

תשובה: אין מקור מהראשונים אבל זהו מנהג שהתפשט בהרבה תפוצות עם ישראל במשך עשרות שנים, והטעם לכך יש שכתבו שהוא כדי לעורר את לב הבנים לעמוד בשעת ברכת כהנים באימה וביראה (עיין אסף המזכיר עמ' עג, ובש"ת אדרת תפארת ח"ו סי' טו).

**שאלה: האם מותר לצרף למנין של תפילת מנחה אדם שכבר התפלל ערבית, ורק במנחה של ערב שבת אין לצרף אדם שכבר קבל שבת בברכו היות וכבר עשאו קודש (יב"א ח"ו או"ח סי' כא).**

**שאלה: כשאני מתפלל עם האשכנזים הנוהגים לעמוד באמירת הקדיש, האם עלי לעמוד עמהם?**  
תשובה: אף שמנהגינו שאין עומדים בעת אמירת הקדיש חוץ מהקדיש שקודם ברכו בערבית של ליל שבת, מ"מ המתפלל עם האשכנזים צריך לעמוד עמהם (יב"א ט' או"ח סי' פח).

**שאלה: דייר בבניין שרוצה להתקין סורגים בחלונות ביתו, האם השכן מעליו יכול למחות בו שלא יעשה כן מחשש שגנבים יטפסו לביתו בעזרת הסורגים הללו?**  
תשובה: אין לשכן מעליו זכות למחות בו מחמת כן, מכיוון שסורגים לחלונות הוא דבר שהרבה בני אדם עושים בבתיהם (ע"פ החזו"א ב"ב סי' יד סק"י. ועי' חוט שני מילי דניקין עמ' ערה).

**שאלה: אחד השכנים שרוצה להעמיד בחדר המדרגות חפצים שונים שאין המנהג להעמידם כגון ריהוט ישן או לתלות כביסה וכדו', האם ראוי?**

תשובה: אין יכול להעמיד דברים אלו בחדר המדרגות כיוון שאין המנהג להעמידם, והם תופסים מקום השותפות או מעכרים אותו (עי' אור של הוראה עמ' קטז. ועי' עלינו לשבח ויקרא קונטרס ש"ת תשובה נא).

**[הרבנים המשיבים: הרה"ג דניאל בניזרי, הרה"ג עובדיה בן שלום, הרה"ג יעקב דניאל הנסב והרה"ג ינון שמש]**



# תולדות רבי יום טוב ידיד הלוי זצ"ל נולד לאביו הגדול רבי יצחק ידיד הלוי זצ"ל בשנת ה'תרט"ז [1856] בארם צובא, והחל מגיל ינקות לעבוד את בוראו בתמימות ויראה טהורה, למד בתלמוד תורה בעיר ועלה במעלות התורה באופן פלאי. תוך שנהרר ביותר להימנע ממאכלים שאינם חיוניים לגופו וניצול של כל רגע ורגע בלימוד התורה, חביריו הבחינו בהתנזרותו מחברת המשחקים, וכיבדו את רצונו ואף הגנו עליו מפני הבטלנים שרצו להפריעו.

רבי יום טוב היה צמא ביותר לידע תורני, וישב שעות רבות בבית המדרש, לעיין בספרים הרבים העתיקים שנשמרו מאות בשנים בארונות בית המדרש. בן ח"י שנים [תרל"ה - 1875] נשא את רחל בת הרב יוסף לבטון זצ"ל בן הקדוש רבי מרדכי לבטון זצ"ל ממיחוסי העדה, ששימש כראש אב בית הדין, ופעל שנים רבות בהנהגת הקהל הקדוש, מחבר הספרים, נוכח השולחן ודרשות בן יאיר.

זכה והעלה על מזבח הדפוס, את סידור הרש"ש 9 כרכים, עם הגהותיו והערותיו המאירים עיני מקובלים, בתוספת ציונים וביאורים לכתבי הקודש של רבינו האריז"ל כולל חידושי המפליאים, שמהם נראה בקיאותו העצומה בסתרי תורת גאוני הקבלה, ובמיוחד בשמונת שערים של רבינו האריז"ל וגוריו, כשהיה דורש ברבים, מיד דבריו היו נשמעים, ונתקבלו בחן ושמחה על ידי השומעים, כי ראו בחוש שאלו דברי צדיק היוצאים מלב טהור, והירבה בדברי כיבושין נעימים, דבר שהשפיע על המונים לשמור מצוות התורה, לדקדק בהלכות שבת ופריטי המאכלים, להקפיד בענייני גזל והונאה, לכבד איש את רעהו, להרבות כבוד שמים, ואת כולם קיבל בסבר פנים יפות, מפאת ענוותנותו היתרה, הוטרד רבות על ידי הציבור כפוסק ובורר יחיד בעניינים רבים ובמיוחד בשלום בית, שכל מי שיצא ממנו אף שהפסיד בדינו עם זולתו, היה מרוצה, שמח ומעריך את שיקול דעתו הזך, כי הכל חשו שלפניהם מלאך ה', זך וטהור בלי שום פנייה אלא לשם שמים.

בכ"ח כסלו תרע"ז בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה, נפטרה גם רעייתו הרבנית הצדקת רחל [מלבד בנו] ובארץ היה רעב גדול. התייעץ עם שכנו רבי מוטלה שבירכו כי מעתה אחר שנתיים של רעב תזכה לשבע שנות שבע. ורבינו יצא לחלב, להתרים נדיבים לישיבת בית-אל, ושם קיבלוהו הקהל, הגבירים והרבנים בכבוד עצום, ושם נשא את הרבנית נזהה בת רבי מנחם גינדי לאשה וילדה בן מנחם ובת. ובדיוק כחלוף שבע שנים מביאתו לחלב, חלה ונפתחו ארובות השמים וירד גשם זועף במשך כמה שעות, התמלאו כל הבורות מים זכים, ובסיומם מסר רבינו נפשו וטהורה ביום ל' סיון תרפ"ג [1923] לבוראו, ואז הבינו כולם, כי כשם שהיה בחיי חיותו זן ומפרנס לכל בגשמיות וברוחניות כך לפני פטירתו רצה לזון את העולם, ובעצם הקיץ התמלאו הבורות מים בזכותו.



## אהבת חברים

בפרשה זו שאנו עוסקים במחלוקת קורח ועדתו שאינה לשם שמים, ראוי שנדבר מענין אהבת חברים הראויה אצל לומדי הקבלה.

כי הנה נודע מה שאמר רשב"י זיע"א "אנן בחביבותא תליא מילתא" והיינו כי לימוד הקבלה צריך להיות בחביבות ואהבה אחד לשני כדי להיות מרכבה לספירות העליונות שנותנות ומשפיעות אחד בשני. ואכן מימיו של רשב"י זיע"א התחדש הענין של החבריה קדישא המקושרים יחדיו באהבה, ובראשם בוצינא קדישא, ומכאן זה בנה רשב"י את העולם לאחר החורבן, שלא נהגו כבוד זה בזה (דרכי נועם).

וכן מבואר בזה"ק פרשת כי תשא [מתורגם] "כל אלו החברים שלא אהבו זה את זה הסתלקו מהעולם טרם זמנם, אבל כל החברים בימי רשב"י אהבת נפש ורוח היתה ביניהם" ובה"ק פרשת נח למד ק"ו ומה דור הפלגה שהיו בתחילה עם אחת ושפה אחת, אמר הקב"ה "ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות", ודין העליון לא היה יכול לשלוט בהם, אנו החברים שעוסקים בתורה, ואנו בלב אחד ורצון אחד על אחת כמה וכמה.

וכן לימדנו רבינו האריז"ל בשער הכוונות (דרושי ברכות השחר) "קודם שהאדם יסדר תפילתו בבית הכנסת מפרשת העקידה ואילך, צריך שיקבל עליו מצות ואהבת לרעך כמוך, ויכוין לאהוב כל אחד מבני ישראל כנפשו, כי עי"ז תעלה תפילתו כלולה מכל תפילות ישראל, ותוכל לעלות למעלה ולעשות פרי, ובפרט אהבת החברים העוסקים בתורה ביחד, צריך כל אחד ואחד לכלול עצמו כאלו הוא אבר אחד מן החברים שלו, ובפרט אם יש להאדם ידיעה והשגה לדעת ולהכיר לחברו בבחינת הנשמה, ואם יש איזה חבר מהם בצרה צריכים כולם לשתף עצמם בצער, או מחמת חולי, או מחמת בנים ח"ו, ויתפללו עליו, וכן בכל תפילותיו וצרכיו ודבריו ישתף את חברו עמו, ומאד הזהירני מורי ז"ל בענין אהבת החברים שלנו של חברתינו".

גם אצל רבנו הרש"ש מצינו שנתקשרו החברים ביניהם בקשר אהבה ובשטר ההתקשרות כתבו "לשם יחוד קובה"ו וכו' אנחנו החברים חברי הנפש בעוה"ז ובעוה"ב הבאים על החתום נתוועדנו יחד בדחילו ורחימו למרס את דם אהבת החברים שלא יקרוש".

וכן מצינו בחבורתו של הרמח"ל זיע"א שכתבו שטר דברי הברית לחבורתם וכתבו שם "אלה דברי הברית וכו' אשר קבלו עליהם החברים הקדושים באו על החתום וכו' כי נעשו כולם להיות כאיש אחד לעבוד את העבודה הזאת עבודת ה' להחשב אחד מהם ככולם לכל העבודה הזאת".



## יש דין ויש דיין

חזר לישיבה. הבחורים הביטו בו בצורה שלילית, אך הלה לא התייחס ורק ישב ללמוד במרץ ושמחה כפולה מכפי שהיה עד היום.

והנה הגיעה תקופת השידוכין. הבחור חיפש כלה בעלת מידות, אך למרבה הצער כל משפחה ששמעה על העלילה ירדה מהר מההצעה והמשיכה הלאה. כך עברו חודשים ואף שנים! כשהמצב תקוע. הבחור לא התרגש כלל, אלא המשיך ללמוד בשמחה ולהאיר פנים. והנה, יום אחד נכנס ת"ח גדול הידוע בארה"ב כעשיר גדול וביקש מראש הישיבה חתן השקוע בלימודו המעוטר במידות טובות לבתו הצדקנית והחכמה. ראש הישיבה לא חשב פעמיים והציע את הבחור המוצלח. הוא ידע שכל מה שאמרו עליו היה שקר גס.

הת"ח התפעל מאוד מהבחור, אך מהר מאוד שמע אף על העלילה על הבחור. "אמור נא לי בכנות", פנה לבחור, "האם עשית את המעשה?". הבחור הביט בעיניו ואמר: "הנני נקי מכל רע, אך יותר לא אפרט, כדי לא לגרום לאש בישיבה. בוטח אני בה' שכאשר יגיע הזיווג שלי, היא תאמין לי גם בלי שאפרט את המעשה".

הת"ח התפעל מהבחור, ולאחר ימים בודדים הבחור התארס עם בתו המהוללה. החתונה נערכה בחודש תשרי התשע"ז. שנים של עיכוב נגמרו, ובפרט שבאותה ישיבה נוהגים להתחתן בגיל מוקדם בהרבה מהגיל שהתחתן.

אך זה לא נגמר...

כל חברי השיעור שלו שהעלילו עליו את הסיפור הנורא נותרו בישיבה וכבר שנים שהם לא מצאו את זיווגם. לא מדובר במספר קטן של בחורים, אלא בעשרות בחורים תקועים בשידוכים - תופעה יוצאת דופן! רק ארבעה בחורים מהשיעור התחתנו לפני כמה שנים, אך הם לא השתתפו בהכפשה. כל חברי השיעור ידעו כי הם תקועים בגלל הצער הרב שגרמו לאותו בחור. הם עלו לביתו ביום החתונה, עשרות בחורים ובכו בפניו שיסלח להם כדי שלא יתקעו כל ימיהם רווקים.

החתן אמר להם בפה מלא כי הוא מוחל לכולם, ואז לחץ את ידיו של כל בחור, הכל פתחו בריקוד סוער ורווי דמעות בחדרו של הבחור, ולסיום ביקשו סליחה מהוריו של הבחור שסבלו אף הם רבות.

מאז תשרי ה'תשע"ז ועד ר"ח כסלו האחרון התארסו 11 בחורים, כשרבים נמצאים לפני שלב סגירת אירוסין.

"שמעו לי", חותם הרב, "יש דין ויש דיין. ה' לא עוזב את הנרדף ומעניש את הרודף!" (דברים).

סיפר הרב משה צורן בשם הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א מעשה מדהים שהגיע לפתחו, אותו מספר רב קהילה: בקהילה שלנו בארה"ב, ישנה משפחה חשובה ומיוחדת אשר כולה תורה וחסד. אב המשפחה מכהן כר"מ באחת הישיבות, והאם מחנכת דגולה וידועה, כשבנוסף הם הקימו יחד גמ"ח ומעשי חסד רבים, אף מחוץ לארה"ב. גם הילדים במשפחה זכו כולם לצמוח כבני תורה, צדיקים ויראי ה', אשר כל רואיהם שיבחו כי הם זרע ברכ' ה'.

אחד הבנים הלומד בישיבה גדולה ומפורסמת בארה"ב, היה הבולט בהצלחתו. הוא ישב ולמד בהתמדה רבה ובהתלהבות עצומה, כשכל חבריו ורובניו שיבחוהו ללא הרף על מידותיו המיוחדות, על הארת פניו לכל אדם, ושמירת פיו ולשונו מכל משמר, והכל מתוך ענווה ובריחה מהכבוד. אך למרבה הצער, מספר בחורים מהשיעור שלו בישיבה קינאו בו מאוד וכאב להם בראותו בחור טוב ומוצלח, על כן החליטו להוציא עליו שם רע, ולהראות לכולם שאינו טוב כמו שכולם חושבים. הם החלו לספר לכל בחור בישיבה על מעשה רע שעשה אותו בחור, וכי הינו מעמיד פנים כבחור טוב, אך הינו נוכל גדול. "אני וכל רבני הישיבה", מספר רב קהילה, "ידענו כי מדובר בעלילת שקר אשר לא הייתה ולא נבראה, בעוד הבחור שומע את הדיבורים כנגדו ושותק. הוא המשיך ללמוד בשמחה עצומה, למרות שהמשיכו לבזותו ולהשפילו".

הנושא הלך וגעש, ולרבנים לא הייתה ברירה והם קראו להורי הבחור ואמרו להם כי הם נאלצים להוציא את הבחור מהישיבה לתקופה, עד שתדעך האש בישיבה. ההורים זעמו על ההחלטה, כיוון שידעו כי בנם מעולם לא פגע באיש. ההנהלה קראה לבחור ושאלה אותו האם עשה את אותו המעשה. "אומר רק משפט אחד", אמר בהרכנת ראש, "מעולם לא עשיתי זאת, וכעת אשתוק ולא אדבר".

"מדוע אתה שותק?", פנו אליו הוריו, "תאמר לרבנים שאלו המצאות וכך תישאר בישיבה".

אך הבחור השיב בדמעות: "אבא, אמא, הרי אתם יודעים שזוהי המצאה אחת גדולה. אך אני מקבל על עצמי לשתוק ולא להוכיח את צדקתך, מפני שאם אעשה זאת, אני יודע שהדבר יגרום למחלוקת גדולה בישיבה, על כן, אני מקבל על עצמי לשתוק, ובוטח אני בה' שלא יעזוב אותי".

הבחור הוצא מהישיבה מתוך קבלת רצון ה' באהבה. הייתה זו שתיקה עצומה לבן אנוש. מעלילים על בחור צדיק ומתמיד שהינו בחור רע, אך הוא מחייך ושחמ, כשמעניין אותו רק להמשיך ללמוד ולא משנה איפה. לאחר מספר שבועות הוא



## שיעורים קבועים מתו"ר שליט"א

### שיעור דף היומי

מתקיים בכל בוקר בשעה 9:00  
בישיבת נהר שלום רחוב שילה 6 י-ם

### שיעור הזוהר העולמי

מתקיים בכל יום ראשון בשעה  
19:00 בהיכל בית המדרש  
"נהר שלום"

### שיעור הלכה ומוסר

מתקיים בכל יום שלישי בשעה  
18:00 בבית הכנסת המייש"ר  
רחוב אורט ישראל 4 בת-ים

ברוכים הבאים!

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ב פ"ר שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com  
לתרומות או למסירת שמות לכדיין נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

## פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל  
רבי בניהו שמואל שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ופוזקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תקף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)